

Publicerad 2008-04-07 19:22 av Skrivarn

Om hur man ser på de rullstolsbundna och handikappade i samhället

Vi har båda mönster i handflatorna

Går på gatorna med dig

då ser jag att vi båda har mönster i handflatorna

när du talar till mig rör du precis som mig på munnen

varför ser andra dig som en person som i vårt samhälle är helt försvunnen?

Du är lite speciell men det finns ingen som du som är lika snäll

jag förstår ej hur de kan tycka så

bara för att du är förlamad från ben till tå

hur kan de låta dig ensam rulla

de som tittar snett på dig är inget annat än av hat fulla

din vilja får rullstolen att röra sig framåt inget annat

annars hade den ju tvärt stannat

så om viljan finns i deras inre

borde inte de handikappade vara värda mindre

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skrivarn med Poeter.se id #21612 innehar upphovsrätten